

IN MEMORIAM MAX ROOSES (1839-1914).

□ □ □ DOOR PAUL FREDERICQ. □ □ □

In de Guldensporenweek, te midden van de optochten en van de feestvreugde der jaarlijksche herdenking van den slag bij Kortrijk in Juli 1302, verloor Vlaanderen drie zijner verdienstelijkste zonen: den Vlaamschgezinden oud-burgermeester Karel Buls van Brussel, den bescheidenen, talentvollen toonkunstenaar Leo van Gheluwe van Gent, en den geleerden conservator van het Plantijnsch Museum te Antwerpen, Max Rooses.

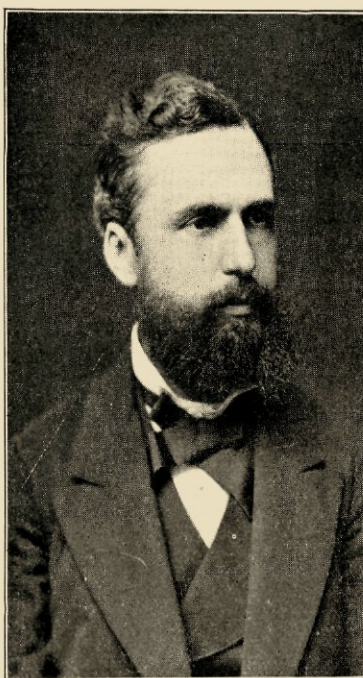
Van deze drie was Max Rooses zeker de meest bekende in Noord-Nederland. Als Belgisch correspondent van het *Het Vaderland* van Den Haag en van de *Nieuwe Rotterdamse Courant*, als medewerker aan talrijke Nederlandsche tijdschriften (o.a. *De Gids*, *Elsevier's Maandschrift*, *De Kunst-kroniek*, Nederland), als spreker in vele letterkundige genootschappen en op schier al de Nederlandsche taalcongressen sedert 1867, als schrijver van uitstekende werken over Rubens, Plantijn, Jordaens, Van Dijck, als lettercriticus, vooral op 't gebied der herboren Vlaamsche letteren sedert 1830, eindelijk als beschaafd minzaam mensch, dien men niet zonder ingenomenheid ontmoeten kon, — in al die hoedanigheden was Max Rooses in Noord-Nederland voor velen eene uiterst sympathieke persoonlijkheid.

In Vlaamsch België vereerde men bovendien en bovenal in hem den onvermoei-

baren strijder voor de moedertaal en voor de volksbeschaving den schranderen welbespraakten aanvoerder, die onder zijne grijze haren en met zijn immer genadig hart sedert een tiental jaren als de erkende hoofdman der Vlaamsche Beweging door katholieken, liberalen en socialisten was

aangenomen in den hardnekkigen kamp voor het verkrijgen eener Vlaamsche Hoogeschool. In den laatsten tijd was hij ontegensprekelijk in het Vlaamsche leger de populairste man geworden en aan de Flaminganten van alle richting, zoowel jongeren als ouderen, boezemde hij een onbeperkt vertrouwen in, hetgeen in België, waar men op staatkundig gebied zoo verdeeld en zoo achterdochtig is, een ongemeen verschijnsel heeten mag.

Max Rooses, uit nederige burgers in 1839 te Antwerpen geboren, heeft zich door zijne geestesgaven, zijne wilskracht en zijne

MAX ROOSES ALS JONGE MAN.

noeste vlijt tot de hoogste rangen der maatschappelijke en der wetenschappelijke wereld weten op te werken. Om het zover te brengen heeft hij van uit de kinderjaren eene onverzwakte krachtsinspanning aan den dag gelegd. Niemand wist als hij te woekeren met zijnen tijd en met zijne talenten. Nooit verloor hij één oogenblik, altijd overlegde hij hoe hij het volgend uur, een volgenden dag, de volgende week of de volgende maand zou besteden aan een of ander goed overwogen en wèl voorbereid werk. Zelfs op reis